

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

LXVI. De quatuor alijs Congregationibus Marbacensi, Vallis Viridis,
Nußiensi, & Olomutiensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

tis doctissimi familiaritate acquieuit; cumq; iminentem Belgio cladem animo prouideret, cepit, vt erat antiquitatis peritissimus, Clases noue de vera Corporis Christi in Sacramento Eucharistie presentia aduersus sacramentaria pestem, e sanctis vtriusq; linguæ Patribus, ætatis cuiusq; habitatione, summa in dustris colligere, ac bono publico foras dare, sed & mortuos precibus viuorum iuuari, sanctosq; a nobis recte inuocari, que in dubium vocari a sceleratis solent, adiuvante Iacobo Pamelio Brugensi, pari methodo adfluxit. vir certe de Ecclesia, qua scribendo, qua concionando, nam & disertè ad populum de verbo Dei dissebat, bene meritus, & à Francisco Turriano, & Roberto Bellarmino Societatis Iesu Theologis doctrina, atque industria nomine apprime laudatus. Gandauo Louanium veniens, à sodalibus humaniter exceptus, calculi, qui familiaris doctorum hominum morbus est, doloribus extinguitur, anno 1571. Iusta carmine perfoluit Ioannes Latomus collega. ex Mirro ibidem.

Parem Ioanni Latomo, quam viris doctrina illustribus à Paulo Iouio Nucerno Episcopo celebratis gratiam præstitit, quid ni refera? Hic Belgis ad Zomam fluum apud Brabantis natus, Thronianis iuxta Herentaliam canonicis Augustinianis Cœnobiarcha multos annos cum laude præfuit, cuiq; ad poësim quasi natus videretur, salterium, & ipse versibus, vt alter Iacobus Latomus reddidit: sed difficultate temporum præpeditus, non euulgauit, inter varia puri, & candidi sermonis latini poemata, quæ ad Iouiana Iustitologia, immortalis sibi gloriam peperit, vt qui vnâ cum Iouio viuere in lingulis videatur Romæ negotiorum sui ordinis causa profectus, indeque reuersus, Antwerpia moritur 7. Calend. Sextilis anni 1578. atque in cœnobio sacrarum virginum Facontinarum homo mandatur.

CAPVT SEXAGESIMVM SEXTVM.

De quatuor alijs Congregationibus videlicet Marbacensi, Vallis Viridis, Nussiensis, & Olmutiensis omnium Sanctorum nuncupatis.

Iuxta duas supradictas Congregationes Aroasensem, & Windesemenlem, sunt, qui scribant fuisse olim in Belgio, & in vtraque Germania tres alias Congregationes, quarum prima dicebatur Marbacensis, secunda Vallis Viridis, tertia Nussiensis, quarta verò, quæ nunc etiam extat, omnium Sanctorum Olomutienfis in Morauia.

Prima Congregatio Marbacensis ab Oppido Marbach in Alsatia fidei dicta circa annum Christi Saluatoris 1090. vel 1094 sua primordia suscepit. de qua Ioanes Mauburnus in Venatorio libro primo cap. 9. sic scribit: *Circa hæc etiam temporæ, sed quo anno non tam certi sumus, videtur etiam Marbacensis monasterij Capitulari Congregatio, quæ nunc erat florentissima, vt patet ex Bulla Honorij, quæ nunc est in archiueo, & eius fratribus Marbacensibus. Hæc hæc canonice sal. & ap. ben. Quia scriptum est in scripturis: Quis domus quomodo late effloruerit, quam sublimata fuerit, illi moni sunt capitulari Congregatio fere 300. monasteriorum, Constitutiones, Reliquæ, capitulum, Mattias, brachium diuisi Christophori, & alia scriptura huiusmodi sanctorum insignia istidem habent. Præterea, & alij signa habent statuta de filio, ut non vescendi carnis, & penitentis agendis, ut in scriptis cap. 78. habetur: si quis superius fuerit, aliud non vidi.*

Congregatio Vallis Viridis Syluester Martolici in sua Historia omnium Christianarum Religionum, Mare Oceanum vocata, scribit, fere à cœnobio Vallis viridis propè Brucllam in Lombardia, tanquam à capite, suam originem, & occupationem deduxisse eamq; per Italiam, Siciliam, & alias Europæ regiones non modicè propagatam, indicio esse nonnulla monasteria canonicorum regularium, & canonicorum sub hoc nomine Vallis Viridis in quibusdam ciuitatibus erecta: nam propè Cremonam erat monasterium Vallis Viridis nuncupatum ordinis canonicorum regularium S. Augustini, quod postea monasterio S. Petri de Pado eiusdem ordinis fuit vniuersum, poterat addi monasterium canonicarum cuius ordinis, & instituti intra ciuitatem, quod canonicis desitutum, monialibus ordinis Caltheriensis est traditum, quæ in præsentiarum illud tenet deficientibus enim canonicis in monasterio intra ciuitatem posito, etiam canonicis in monasterio intra ciuitatem constituto decesserunt, hoc in ciuitate Messana in vltiori siebla cœnobiasterium, quod S. Catharinæ Vallis Viridis vocatur, canonicarum ordinis S. Augustini, circa ann. 1200. à quadam Regina Cyprî foras euitatem, sub inuocatione beate Maræ Vallis Viridis fundatum, quod anno 1200. intra ciuitatem sub titulo S. Maræ, & S. Catharinæ Vallis Viridis translatum. Extat aliud eiusdem instituti in ciuitate Panormi S. Lucie Vallis Viridis, aliud in Taormina, aliud in Castro veteri, eisdem monasterio Messanensi subiecta; nam alius monasterij Abbatis ante Concilium Tridentinum hæc omnia monasteria visitabat, & nunc etiam huiusmodi Abbatis, ac Prioris hæc per Abbatissam S. Catharinæ ciuitatis Messanæ confirmari solent, & videntur prædicta monasteria immediate Sedi Apostolicæ. Gestabant olim tunicam lineam, &

et crochettum, vt canonicis. Verum a recentibus huiusmodi canonicis, sub quorum regimine debebant, ob immutationem Dominorum temporalium, & immutationem bellorum ipse canonicus paulatim inuentus, ac eam dignitate immixta, aliud regimem, & cum conuictum habitum sumperunt, tunc tunc fonsper D. Augustini regula, & etiam rochettum, quod indunt cum ad sanctissimum Eucharistie Sacramentum sumendum accedunt. Hæc Marbacensis, & alia multa ibidem, vbi inter viros illustres hæc congregatio Ioannem Rusbrochium, & Ioannem Sconhouium recentem monasterij Vallis Viridis apud Brucllam canonicos, quorum mentio capite præcedenti est habitata.

Ceterum si vera sunt, quæ traduntur de prima istiusmodi monasterij fundacione, illud fuisse anno 1349 primo sub B. Augustini regula institutum, cum antea non monasterium canonicorum, sed locus esset quorundam eremitarum, penitusque illius Priorum fuisse memoratum Ioannem Rusbrochium, qui anno 1381. 2. Decembri in Domino obdormiuit, cum monasterio in sua Historia omnium Christianarum Sicilia ex eadem congregatione numerat, longè antiquiorem habentem originem, & fundationem, non nisi quæ ratione consistere possit, prædictam congregationem ab hoc monasterio suam originem duxisse, nam à priori posterioris deriuat, non à suo posterioris ac præteriti, quod ipsum cœnobiolum Vallis Viridis apud Brucllam paulo post illius fundacionem Capitulo Windesemeni in vnum corpus congregationis se sociatur, procedente in primis Ioanne Sconhouio illius Superioris, vt ex lib. 1. Chronici Windesemenis cap. 40. superius est narratum. Verum vt et fuit de capite, constat ex varijs monasterijs vniuersis, & mulierum eiusdem nominis, & instituti, & ipsi locis, & prouincijs constitutis, fuisse ab eadem congregatione canonicorum regularium, quæ Vallis Viridis vocatur: et si nec illius originem, nec Catalogum monasteriorum tenentium ad eam congregationem puto spectandum monasterium S. Maræ Vallis Viridis foris Bononiæ propè portam S. Maræ, quod nunc mensis episcopi est vniuersum. Ex Catalico beneficiorum diocesis Bononiensis.

Congregatio Nussiensis apud Nussiam nunc Nouesium oppidum Colonienfis diocesis circa tempora Philippi XLIV. Colonienfis Archiepiscopi qui in viuis agebat 1170. ortum habuit, et Molano lib. 1. de canonicis cap. 14. vbi de antiquis canonicis communem vitam vsum abijciturus differens, hæc habet: *Seu hæc etiam Colonia monasteria sunt sub Philippo XLIV. Episcopo. Colonia peruenit ad vniuersum, alij in vita regulari obseruauerunt. Vnde habes, istam congregationem non ab aliquopiam alterius instituti excogitatam, sed ab antiquis canonicis in regulari obiecta,*

